

o ní zahájeno, a navržený svědecký výslech dra M. čelil právě k tomu, aby trestní řízení proti osobě, která se s ním jako případným budoucím obhájcem radila, jako obviněnému se zahrotilo, nelze shledati v tom proti použití § 152 č. 2 tr. ř. v konkrétním případě závady. Taktéž neudržitelným je stanovisko krajského soudu, že o »obviněném« nemůže býti řeči, když v době dané informace trestný čin, spočívající v obsahu na základě výpovědního návrhu informace učiněného, nebyl ani ještě spáchán. Neboť trestný čin spáchán byl pro osobu dra M. informovanější již tím, že mu za účelem použití v soudním podání učinila dotyčné sdělení a již od toho okamžiku sluší míti za to, že se vzhledem k hrozícímu jí stíhání pro urážku na cti jako »obviněný« (§ 152 č. 2 tr. ř.) s drem M. radila. Ovšem vyplývá z porovnání předpisu § 40 tr. ř. s předpisem § 152 č. 2 tr. ř. nepřípustnost, vymykati se zúmyslně z povinnosti svědecké převzetím hájení obviněného, a není pochyby, že předpis § 152 č. 2 tr. ř. podle výše uvedené interpretace může v jednotlivých případech značně stížití úspěšné stíhání trestných činů. Než již výsada obhájci v § 152 č. 2 tr. ř. — stejně jako advokátu v § 321, 4 civ. ř. s. — udělená nasvědčuje tomu, že zákon zájmu úspěšného obhajování a pro ně nutné důvěry strany vůči obhájci — favor defensionis — dává přednost před zájmem nerušeného trestního stíhání, jež jinými prostředky dostatečně je zaručeno. Proto nelze též, byť i skutečně dr. R. M. stal se učiněným mu sdělením do jisté míry též svědkem činu, odvozovati z § 40 tr. ř. překážky, aby privilegia § 152 č. 2 tr. ř. nepoužil, to tím méně, ano není podkladu pro podezření, že by šlo o pokus zneužití § 152 č. 2 tr. ř. za účelem vymknutí se z povinnosti svědecké.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 17. května 1926 č. Zm I 135/26-3.

Dr. Meier.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Z ČASOPISŮ. Česká advokacie. Ročník XII., č. 4—5. Dr. K l i n e b e r g e r B. Poznámky k návrhu jednotného soudního řádu. — Dr. Č e ř o v s k ý Fr.: Otázka chráněné hranice věkové při deliktech proti mravnosti v přípravné osnově k novému trestnímu zákonu. — Dra C h o u r a. Pokračování článku č. 6. — Dr. V á ž n ý Fr.: K unifikaci směnečného práva. — Pokračování článku Dra C h o u r a.

České právo. Ročník VIII. Číslo 5. Dr. Ě m. L i s k a: Jazykový zákon a notářstvo. (Dokončení.) — Číslo 6. Dr. H u g o P a t s c h. Man-

želské společenství statků. (Dokončení.) — F. K o v á ř. O působnosti notářů a advokátů podle daných zákonů a zvyklostí. (Příspěvek k diskusi. — Dokončení příště.) — Dr. Karel M o t l á k: Rarita.

Česká Revue. Ročník 19. Z obsahu č. 2 a 3. Dr. Bohuš T o m s a: K reformě právnického studia. (Autor podává k aktuálnímu problému některé konkrétní návrhy, zabývá se úvodem do věd právních a státních, právní filosofií a soudní psychologií. Nastiňuje plán všeobecného úvodu do věd právních a státních, jehož úkolem by bylo »povšechně informovatí právníka o tom, co právo a stát je, a jaký je jejich smysl a funkce; seznámiti jej s představami, pojmy a zákony, s nimiž právní a státní vědy operují.« Výklady by rozdělil na část právo vědeckou a část státovědeckou, z nichž každá by obsahovala kapitolu metodologickou a nauku jednak o právu [pojem práva a jeho snahy, vznik a vývoj práva, právní prameny, aplikace práva a praxe práva], jednak o státu. Doporučuje, aby vedle dějin právní filosofie byly zavedeny povinné systematické výklady o právní filosofii. Dějiny i systém právní filosofie byly by předmětem přísných zkoušek doktorských. Doufá, že právní filosofie, poskytující právníku zorný úhel, jak pohlížeti na právní řád a jeho užití, přispěla by nejen ke zvýšení vědecké úrovně právnického studia, ale že by prospěla i praktické kvalifikace právnické.)

Juristenzeitung für das Gebiet der Tschechoslowakischen Republik. Ročník VII., č. 17. Rudolf N e u b a u e r: Das reine Rechtssystem. (Pokračování.) — Dr. L. O p p e n h e i m e r: Das Recht des Pseudonyms. — Dr. E i s i n g e r: Zustellungsmängel und ihre Heilung im Prozeßverfahren. — Dr. F. S t e i n: Sind prozessuale Vorschriften analoger Anwendung fähig?

Právní obzor. Ročník IX., sešit 7. Dr. Emerich P o l á k: O Miříčkově kritice tiskové novely. — Dr. A. R á l i š: Emil Durkheim a pojetí zločinu. — *Věstník ministerstva unifikace:* Unifikace daňových zákonů. — *Sešit 8.* Dr. Emerich P o l á k. (Dokončení článku ze 7. sešitu.) — Dr. Karel L a š t o v k a: Poznámky k návrhu zákona o trestním stíhání presidenta republiky a členů vlády podle § 34., 67. a 79. ústavní listiny. — *Sešit 9.* Dr. Jan Č e r n ý: Procesní postavení poškozeného podle uherského trestního řádu. Dr. Karel L a š t o v k a: Pokračování ze sešitu 8. — Dr. Michal S l á v ě k: Koblina a rokovina. — *Sešit 10.* Dr. Jan Č e r n ý. (Dokončení článku z 9. sešitu). — Dr. Arnošt Z i e g l e r: Je-li prípustné pripojenie k odvolaniu v otázke nákladov sporu? — *Sešit 11.* Dr. K. L a š t o v k a: Usnesení senátu podle § 75., odst. 3. jedn. ř. do senátu. — Dr. Vratislav B u š e k: Poválečné konkordáty. (Z přednášky konané 22. IV. 1926 v »Právnické jednotě pro Slovensko« v Bratislavě.) — Dr. A. R á l i š: Podmínečné odsouzení v Německu. Poroty a výrok trestu. — *Sešit 12.* Dr. A. M i ř i č k a: Ještě slovo k tiskové novele z r. 1924. (Odpověď na repliku Dra Em. Poláka z č. 7—8.) — Prof. Dr. J. S e d l á č e k: Problém peněžních dluhů. (Podle přednášky ve schůzi Právnické jednoty v Bratislavě u příležitosti zájezdu Moravské Právnické Jednoty v Brna dne 30. dubna 1925.)